

Sygn. akt II K 251/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Konrad Bronowski

Protokolant: sekr.sąd. Ewelina Mucha

bez udziału Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 16 października, 27 listopada, 20 grudnia 2017 roku

sprawy A. B.

syna R. i B. z domu R., urodzonego w dniu (...) w W.

oskarżonego o to, że w dniu 16 stycznia 2015 roku w O., województwa (...), spod domu przy ulicy (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru typu damka marki B. koloru czarnego o wartości 500 złotych na szkodę M. M., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

I. w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu A. B. ustala, że czyn ten polegał na tym, że w dniu 16 stycznia 2015 roku w O., na posesji przy ulicy (...), dokonał przywłaszczenia rzeczy znalezionej w postaci roweru typu damka marki B. koloru czarnego o wartości 400 (czterystu) złotych na szkodę M. M., co stanowi czyn z art. 119 § 1 k.w. i za ten czyn na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w, art. 45 § 1 k.w. umarza postępowanie wobec przedawnienia karalności;

II. zwalnia oskarżonego A. B. od ponoszenia kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 251/15

UZASADNIENIE

(...) został oskarżony o to, że w dniu 16 stycznia 2015 roku w O., spod domu przy ulicy (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru typu damka marki B. koloru czarnego o wartości 500 złotych na szkodę M. M., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

Na podstawie ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 16 stycznia 2015 roku, około godziny 5.20, M. M. przyjechała rowerem typu damka marki B., zakupiony w 2010 roku, na posesję znajdującą się przy ulicy (...) w O.; rower zostawiła pod budynkiem bez zapięcia i poszła do swojej siostry, mieszkającej w tym budynku. Po około 10 minutach wyjrzała przez okno i zobaczyła, że roweru nie ma w miejscu, w którym go zostawiła. Wyszła na zewnątrz, ale nikogo nie spostrzegła, stwierdziła, że nie ma jej roweru.

A. B. w dniu 16 stycznia 2015 roku, w godzinach porannych, wyszedł z domu znajdującego się w O., przy ulicy (...) i przeszedł przez podwórko do znajdującego się za komórkami wychodka; zauważył stojący za komórkami rower, rozejrzał się, nie zauważył żadnej osoby, zapytał „Czy ktoś tu jest?”, nie słysząc odpowiedzi zabrał rower do domu. W dniu 7 kwietnia 2015 roku A. B. pojechał tym rowerem na ulicę (...) w O., do salonu gier, sam wszedł do środka a rower zostawił na zewnątrz. Rower został zauważony przez przechodzącą M. M., która wezwała policję i wskazała jej rower, który zginął jej w dniu 16 stycznia 2015 roku; po wyjściu z salonu gier A. B. został zatrzymany przez policję, rower po sprawdzeniu i wskazaniu przez M. M. cech pozwalających na jego identyfikację został jej zwrócony.

Składając zawiadomienie o kradzieży M. M. wskazała wartość roweru na 500 złotych, po przeprowadzeniu przez Sąd dowodu z opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości Sąd ustalił, że wartość roweru M. M. na dzień 16 stycznia 2015 roku wynosiła 400 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: w odpowiednim zakresie wyjaśnień oskarżonego (k. 40, 96), zeznań pokrzywdzonej M. M. (k. 6-7, 73), zeznań świadków B. B. (2) (k. 28v-29, 96), J. S. (1) (k. 30v, 96) oraz dowodów z dokumentów w postaci protokołu zatrzymania rzeczy (k.2-4), protokołu okazania rzeczy (k. 8-9), pokwitowania odbioru (k. 11), zdjęć (k. 12-22), opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości (k. 76-82).

Oskarżony A. B. przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że rower znalazł w okresie styczeń-luty 2015 roku za komórkami na posesji na której mieszka przy ulicy (...) w O., wychodząc w godzinach porannych do WC znajdującego się na posesji za komórkami. Wyjaśnił również, że rower używał, został on odebrany przez policję w dniu 7 kwietnia 2015 roku kiedy to pojechał na ulicę (...).

Przesłuchany na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zbieżne z wyjaśnieniami składanymi w postępowaniu przygotowawczym, wskazał, że nie przypuszczał, żeby był to rower kogoś z sąsiadów, gdyż nikogo z takim rowerem nie widział.

Oceniając wyjaśnienia złożone przez oskarżonego Sąd przyznał im walor wiarygodności, bowiem wyjaśnienia oskarżonego są jasne, spójne, logiczne. Nadto należy uznać, iż brak jest podstaw ku temu, aby oskarżony bezpodstawnie składał wyjaśnienia dla siebie niekorzystne, wskazujące, iż dopuścił się przestępstwa, którego w rzeczywistości nie popełnił. Sąd miał również na względzie, że oskarżony interpretuje okoliczności znalezienia przez niego roweru jako usprawiedliwiający jego zabranie, w związku z czym nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, jednakże podawane przez oskarżonego okoliczności nie dają podstaw do ustalenia, że oskarżony mógł być przekonany, że rower został pozostawiony za komórkami u niego na posesji z zamiarem wyzbycia się jego własności.

Oskarżony był karany (k. 59).

Rozstrzygając sprawę w zakresie wartości roweru będącego przedmiotem postępowania Sąd oparł się na opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości (k.76-82), jest ona bowiem jasna, spójna, pełna, nie ma w niej wewnętrznych sprzeczności. Biegły wskazał, iż wartość roweru na dzień zdarzenia tj. 16 stycznia 2015 roku wynosiła 400 złotych.

Sąd zważył co następuje.

W ocenie Sądu działanie oskarżonego A. B. ze względu na wartość roweru będącego przedmiotem postępowania wyczerpało znamiona wykroczenia określonego w art. 119 § 1 k.w., a nie przestępstwa paserstwa z art. 278 § 1 k.k.

Sąd na podstawie art. 399 § 1 k.p.k., uprzedził obecne strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu jako wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

Zgodnie z przepisem art. 119 § 1 k.w. odpowiedzialności za wykroczenie podlega ten, to kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia. W czasie orzekania wartość 1/4 minimalnego wynagrodzenia stanowiła kwota 500 złotych.

Materiał dowodowy zgromadzony i ujawniony w przedmiotowej sprawie pozwolił na ustalenie, iż nad ranem w dniu 16 stycznia 2015 roku A. B. przywłaszczył znaleziony rower marki B. koloru czarnego o wartości 400 złotych, należący do M. M., gdzie oskarżony znalazł ten rower postawiony za komórkami na posesji na której mieszka przy ulicy (...) w O.. Okoliczności jego znalezienia i stan roweru wskazywały, że rower nie został porzucony przez właściciela i zabieranie tego roweru stanowić będzie przywłaszczenie rzeczy znalezionej.

Sąd opierając się na zeznaniach M. M. i wyjaśnieniach oskarżonego nie znalazł podstaw do ustalenia, że oskarżony dokonał kradzieży tego roweru w dniu 16 stycznia 2015 roku około godziny 5.30 z posesji przy ulicy (...) w O.; należało mieć na względzie, że pokrzywdzona nie widziała samego momentu kradzieży, brak jest dowodów na podstawie

których można by ustalić, że czynu tego dokonał oskarżony; jednocześnie z wyjaśnień oskarżonego, częściowo popartych zeznaniami świadka J. S. (2) wynikało, że dokonał on przywłaszczenia rzeczy znalezionej. W okolicznościach sprawy brak jest dowodów, na podstawie których można by skutecznie zakwestionować wyjaśnienia oskarżonego w zakresie okoliczności w jakich wszedł w posiadanie roweru M. M..

Rozstrzygając sprawę Sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej M. M., wskazującej na okoliczności związane z kradzieżą roweru, która miała miejsce w dniu 16 stycznia 2016 roku w O. przy ulicy (...), jak i okoliczności dotyczące odnalezienia tego roweru. Jej zeznania są jasne, spójne, pełne, adekwatne do udziału w sprawie, nie ma w nich wewnętrznych sprzeczności.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. B. (2), są one jasne, spójne, logiczne, adekwatne do udziału w sprawie, przy czym odnoszą się do okoliczności związanych z odzyskaniem roweru w dniu 7 kwietnia 2015 roku.

Walorem wiarygodności należało obdarzyć również relację świadka J. S. (2), która została poinformowana przez A. B., że znalazł on na posesji przez nich zamieszkałej rower i go zabrał, widziała, że oskarżony rower tego używał. Relacja świadka jest jasna, koreluje z wyjaśnienia oskarżonego.

W ocenie Sądu wiarygodność i prawdziwość dokumentów ujawnionych w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, w związku z czym Sąd oparł się na nich rozstrzygając niniejszą sprawę.

Jako w pełni wiarygodną Sąd uznał opinię biegłego z zakresu wyceny ruchomości inż. D. W., z której wynika, iż w dniu 16 stycznia 2015 roku rower będący przedmiotem postępowania miał wartość 400 złotych. Wartość ta uwzględnia zużycie wynikające z czasu eksploatacji. W ocenie Sądu opinia biegłego jest jasna, spójna, pełna, należycie umotywowana.

Ze względu na wartość roweru typu damka marki B., koloru czarnego, która nie przekracza kwoty 500 złotych, znalezionej i przywłaszczonej przez oskarżonego Sąd czyn popełniony przez oskarżonego uznał za wypełniający znamiona wykroczenia z z art. 119 § 1 k.w.

Wobec uznania, że czyn oskarżonego stanowił nie przestępstwo a wykroczenie, należało stwierdzić, iż nastąpiło przedawnienie karalności wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. przypisanego oskarżonemu. Zgodnie z art. 5 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (k.p.w.) nie wszczynają się postępowania a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie orzekania.

W myśl art. 45 § 1 kodeksu wykroczeń karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; a jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu. Jednakże zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 966) o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy o przedawnieniu zawarte w ustawie, o której mowa w art. 2 (kodeks wykroczeń), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, chyba że termin przedawnienia już upłynął. Przepisy tej ustawy weszły w życie w dniu 1 czerwca 2017 roku.

Zgodnie z art. 45 § 1 k.k. w brzmieniu przed 1 czerwca 2017 roku karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu.

Zgodnie z art. 62 § 1 i 2 k.p.w. okoliczności wyłączające orzekanie na podstawie tego kodeksu uwzględnia się z urzędu w każdym stadium postępowania, a w razie stwierdzenia okoliczności wyłączających orzekanie po wszczęciu postępowania Sąd wydaje postanowienie o jego umorzeniu, a jeżeli rozpoczęto już przewód sądowy – wyrok o umorzeniu postępowania.

Przypisanego czynu oskarżony dopuścił się w dniu 16 stycznia 2015 roku, postępowanie zostało wszczęte w dniu 8 kwietnia 2015 roku zatem okres przedawnienia orzekania w sprawie nastąpił w dniu 16 stycznia 2017 roku. Z tego

względu należało postępowanie na podstawie powołanych powyżej przepisów umorzyć, stosując przepisy w brzmieniu obowiązującym przed 1 czerwca 2017 roku, gdyż czyn co do którego prowadzono postępowanie ze względu na wartość mienia od początku stanowił wykroczenie, w chwili wejścia w życie przepisów powołanej powyżej ustawy z dnia 23 marca 2017 roku nastąpiło już przedawnienie jego karalności. Jako że przewód sądowy został rozpoczęty należało wydać w tym przedmiocie wyrok.

Na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. wobec umorzenia postępowania, w której akt oskarżenia złożył oskarżyciel publiczny koszty postępowania należało przejąć na rachunek Skarbu Państwa.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.